

ΑΤΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ–ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Μισέρ Γιαννουτσος, Θόδωρος

ΓΙΑΝΝΟΥΤΣΟΣ

Κοντό και νά 'ναι άπαρθινά έτοῦτα, Θόδωρέ μου,
και νά 'ναι αὐτὸς ὁ κύρης του, σὰ λέγεις; Φαίνεται μου
415 πὼς ξαναγιώνω σήμερο, πὼς μοῦ πληθαίνου οἱ χρόνοι,
πὼς κατατάσσου οἱ ἔγνοιες μου κι ἡ πεθυμιά μου λιώνει.

ΘΟΔΩΡΟΣ

Αφέντη, στέκε με καλή καρδιά, γιατί, νά ζήσω,
έτοῦτος εἶναι ὁ κύρης του σ' ὅ,τι μπορὰ γνωρίσω
[419] ἀποὺ τὰ λόγια τσῆ Πετροῦς.

ΓΙΑΝΝΟΥΤΣΟΣ

[419] Νά ζήσης, ξαναπέ μου
420 εἰς ἴντα μόδο τό 'κουσες, Θόδωρε άκριβέ μου.

ΘΟΔΩΡΟΣ

Πηαίνοντας νά 'βρω τὴν Πετροῦ με πόθο μου περίσσο
ὀγια τοῦ Φορτουνάτο μας τὸ γάμο νά μιλήσω,
δέν ἦτονε στὸ σπίτι τζη, μὰ ἀποὺ 'δεκεῖ μοῦ λέσι
πὼς ἦρθε στσῆ κερα-Μηλιᾶς, ὀγια νά καταστέση,
425 λέγει, τσῆ θυγατέρας τση τὸ γάμο, ἀποὺ τρατάρει
τοῦτο τὸ Λούρα τὸ γιατρὸ γαμπρὸ νά τότε πάρη.

ΓΙΑΝΝΟΥΤΣΟΣ

Καὶ δέν έντρέπεται ἡ κοθλή νά δώση τὸ παιδί τζη

ἄνοῦς γέροντα σὰν ἔναι αὐτός; Δὲν τὴν πονεῖ ἡ ψυχὴ τῆς;

ΘΟΔΩΡΟΣ

Ἐγὼ γιαμιὰ ὡς ἤκουσα τέτοιας λοῆς μαντάτο,
430 ὁ λογισμὸς μου ἐχτύπησεν ὀγιά τὸ Φορτουνάτο,
τὸ πὼς ἐτούτῃ ἡ κοπελιὰ γιὰ νύφη τοῦ ταιριάζει,
γιατὶ σὲ πλούτῃ, σ' ἀθροπιὰ κι εἰς ὅλα τοῦ ὁμοιάζει.
Καὶ τὸ ζυμιὸ μὲ πλήσα βιὰ ἐγλάκησα ἐπὰ πάνω
καὶ τὴν Πετροῦ ἀποῦ τῆς Μηλιᾶς τὸ σπῖτιν ὄξω βγάνω,
435 καὶ ἀρχίζω νὰ τήνε ρωτῶ γιὰ τσι δουλειὲς τοῦ γάμου.
Κι εἶπε μου κι εἶναι ἀπαρθινά, μᾶλλιος πὼς θὲ νὰ κάμου
τὸ κάθα πράμα σήμερο. Καὶ τότες μοῦ δηγήθη
τὸ πὼς εἰς τὴν Κεφαλλονιά ὁ Λούρας ἐγεννήθη,
καὶ πὼς ἓνα μικρὸ παιδί τοῦ θέλασινε πάρει,
440 ἀποῦ ἄτο δυόμισι χρονῶ, μιὰν ὥρα οἱ κρουσάροι,
ὀμάδι μὲ τὴ νέναν του, καὶ πὼς γυρεῦγοντάς το
δεκάξι χρόνους σήμερο, καὶ δὲν εὐρίσκοντάς το,
ἤρθεν ἐπὰ κι ἐπόμεινε, καὶ πλιὸ νὰ μὴ γυρίση
ὀπίσω στὴν πατρίδαν του εἶχεν ἀποφασίσει.

ΓΙΑΝΝΟΥΤΣΟΣ

445 Πρὸς τὰ σημάδια τὰ γρικῶ καὶ λέγεις, Θόδωρέ μου,
τοῦτος τοῦ Φορτουνάτο μου εἶν' ὁ κύρης, φαίνεται μου,
Κι ἂς πᾶμεν ὅπου βρίσκεται, νὰ ζῆς, νὰ τότε βροῦμε·
καλύτερα ἀπὸ λόγου του νὰ μάθωμε μποροῦμε.
Ἦ καλορίζικο πολλὰ παιδί μου Φορτουνάτο,
450 ἂν εἶναι μπορεζάμενο τοῦτο ἢ ἀλήθεια νὰ ἴτο!

Alfred Vincent (επιμ.), *Φώσκολος Μάρκος Αντώνιος, Φορτουνάτος*, κριτική έκδοση, σημειώσεις, γλωσσάριο [Κρητικόν Θέατρον, 2], Εταιρία Κρητικῶν Ἱστορικῶν Μελετῶν, Ηράκλειο 1980.

Υπουργεῖο Παιδείας, Ἐρευνας καὶ Θρησκευμάτων, ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, ΜΙΣ:296442 Π 4.3.7: «Πρόσθετο ψηφιακὸ υλικὸ γιὰ τὴ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας: Ψηφιοποίηση Ἀρχείου Γεωργακά.»

Μαρκαντώνιος Φόσκολος, *Φορτουνάτος*, Δ, στίχοι 413-450.